

Συμβούλιο της Επικρατείας: 732/1983 (τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΕ' 1983 σελ. 524

Θέσιν αναγγελία ατυχήματος επέχει και η εις ιατρόν ΙΚΑ ή νοσοκομείον ή κλινικήν συμβεβλημένην δήλωσις εφ' όσον περιέχει περιγραφήν αυτού. Αι συνέπειαι δυνατόν να εκδηλωθούν βραδύτερον κατόπιν βαθμιαίας εξελίξεως νόσου διαπιστουμένης από Υγ. Επιτροπής.

Πρόεδρος: κ. ΑΘΩΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ

Εισηγητής: κ. ΧΡ. ΦΑΤΟΥΡΟΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Κ. Σταυρογιαννόπουλος, Κ. Σουμάκης

Επειδή, θέσιν αναγγελίας εργατικού ατυχήματος, κατ' άρθρον 21 του Κανον. Ασφαλ. Αρμοδιότητος του ΙΚΑ (απόφασις Υπουργού Εργασίας 57440/13.1.1938, φ. 313 της 7.2.1938), επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ δήλωσις του παθόντος ησφαλισμένου, ως και η δήλωσις αυτού προς ιατρόν, νοσοκομείον ή κλινικήν, συμβεβλημένους μετά του Ιδρύματος, εφ' όσον όμως η δήλωσις αύτη δεν περιορίζεται εις απλήν μνείαν των συμπτωμάτων της παθήσεως, αλλά περιέχει συγχρόνως και περιγραφήν των συνιστώντων το ατύχημα εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών (ΣΤΕ 2606/1978, 2696/1979, 1501/1980, 310/1981, 3245/1981 κ.α.) Εξ άλλου, δια την ύπαρξιν εργατικού ατυχήματος δεν απαιτείται όπως αι εκ του βιαίου συμβάντος δυσμενείς συνέπειαι εκδηλωθούν αμέσως αλλ' είναι δυνατόν να εκδηλωθούν και βραδύτερον δια βαθμιαίας εξελίξεως κατά την περί τούτου ητιολογημένην κρίσιν των αρμοδίων υγειονομικών οργάνων του Ιδρύματος (ΣΤΕ 2969/1979, 3461/1980, 310/1981 κ.α.). Εν προκειμένω, κατά τα ανελέγκτως κατ' αναίρεσιν, γενόμενα δεκτά υπό του εκδόντος την αναιρεσιβαλλομένην απόφασιν Δικαστηρίου, μετ' ουσιαστικήν εκτίμησιν των στοιχείων του φακέλλου και δη των καταθέσεων τόσον των υπό υπαλλήλου του ΙΚΑ εξετασθέντων την 20.7.1979 μαρτύρων οι οποίοι ειργάζοντο εις την ιδίαν μετά του αναιρεσιβλήτου οικοδομήν, όσον και των μαρτύρων, οι οποίοι εξητάσθησαν ενώπιον της ΤΔΕ, ως και του περιεχομένου της υπ'αρ. 91/1.6.1979 γνωματεύσεως της Α/θμίου Υγειον. Επιτροπής του Υπ/τος ΙΚΑ Βεροίας, ο αναιρεσίβλητος, πάσχων από παιδικής ηλικίας εκ μετεγκαυματικής

ρικνωτικής ουλής αριστεράς χειρός με επίμονον άτονον έλκος, υπέστη την 17.11.1977 εργατικόν ατύχημα ("είσοδος σκουριασμένου καρφίου εις το αριστερό του χέρι"), αυθημερόν δε,ως προκύπτει εκ του βιβλιαρίου υγείας, επεσκέφθη χειρουργον ιατρόν του ΙΚΑ "δια μόλυνσιν αριστεράς χειρός του οφειλομένην εις το ως άνω βίαιον συμβάν κατά την εργασίαν του", ο δ' ιατρός ούτος εγνωμάτευσε "φλεγμονώδες συγγίγγειον αριστεράς παλάμης, άτονον έλκος". Περαιτέρω, η αναιρεσιβαλλομένη απόφασις αναφέρει, ερειδομένη κατά τούτο εις την εξενεχθείσαν δια της προμνησθείσης γνωματεύσεως κρίσιν του αρμοδίου υγειονομικού οργάνου, ότι ως εξελικτική απόρροια των ανωτέρω περιστατικών επήλθεν ο κατά την από 16.3.1979 έως 18.4.1979 νοσηλείαν του αναιρεσιβλήτου εις την Α' κλινικήν ΙΚΑ Θεσσαλονίκης ακρωτηριασμός της αριστεράς του χειρός εις το ύψος της μεσότητος του αντιβραχίου, συνεπεία του οποίου φέρει ούτως διαρκώς και εφ' όρου ζωής ποσοστόν ανατομοφυσιολογικής βλάβης 60%, κατά την σχετική κρίσιν της ειρημένης υγειονομικής επιτροπής. Και από τας ανωτέρω συνθήκας και περιστατικά εδέχθη τελικώς το εκδόν την αναιρεσιβαλλομένην απόφασιν δικαστήριον, ότι ο αναιρεσιβλήτος υπέστη εργατικόν ατύχημα νομοτύπως αναγγελθέν εις το Ίδρυμα. Ούτως έχουσα η αναιρεσιβαλλομένη απόφασις παρίσταται νομίμως και πλήρως ητιολογημένη, συμφώνως προς τα εν αρχή εκτεθέντα περί της εννοίας του νόμου. Κατ' ακολουθίαν τούτων, ο λόγος αναιρέσεως περί του εκπροθέσμου της αναγγελίας, την 14.7.1979, του εργατικού ατυχήματος της 17.11.1977 είναι απορριπτέος ως ερειδόμενος επί ανακριβούς προϋποθέσεως, διότι το δικαστήριον της ουσίας εδέχθη, κατά τα ανωτέρω, ότι η αναγγελία του ατυχήματος εγένετο όχι την 14.7.1979 αλλά την 17.11.1977 νομοτύπως προς ιατρόν του ΙΚΑ. Ο λόγος αναιρέσεως κατά τον οποίον η προς τον ανωτέρω ιατρόν δήλωσις δεν δύναται να αποτελέση νομότυπον δήλωσιν του ατυχήματος διότι δεν περιέχει και περιγραφήν των εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών βιαίου συμβάντος είναι κατά την κρατήσασαν άποψιν απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, ως εκτίθεται ανωτέρω, δια της αναιρεσιβαλλομένης εγένετο δεκτόν ανελέγκτως ότι κατά την επίσκεψιν του αναιρεσιβλήτου εις ιατρόν του ΙΚΑ την 17.11.1977 εδηλώθησαν τα εξωτερικά στοιχεία του ατυχήματος ("είσοδος σκουριασμένου καρφίου εις το αριστερό χέρι"). Ο λόγος αναιρέσεως κατά τον οποίον το Διοικητικόν Πρωτοδικεϊόν έκρινεν ανεπιτρέπτως περί του συνδέσμου του βιαίου συμβάντος προς τον

γενόμενον μετά διετίαν και πλέον ακρωτηριασμόν είναι κατά την κρατήσασαν άποψιν, επίσης απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, ως εκτίθεται ανωτέρω, την σχετικήν του κρίσιν στηρίζει το δικαστήριον της ουσίας εις την γνωμάτευσιν της υγειονομικής επιτροπής, τα περαιτέρω δε συναφή παράπονα πλήσσουν την ουσιαστικήν κρίσιν του δικαστηρίου περί του περιεχομένου της ειρημένης γνωματεύσεως. Και τέλος, ο λόγος αναιρέσεως, κατά τον οποίον το Δικαστήριον αντιπαρήλθε σιγή τον ισχυρισμόν ότι οι καταθέσαντες υπέρ του αναιρεσιβλήτου μάρτυρες δεν ειργάζοντο κατά τον κρίσιμον χρόνον εις την επιχείρησιν όπου συνέβη το ατύχημα, είναι απορριπτέος εν πάση περιπτώσει ως αόριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτιμήσεως, διότι δεν αναφέρεται συγκεκριμένως εις ποίους και ποίας ομάδας (τους εξετασθέντας ενώπιον της ΤΔΕ ή ενώπιον υπαλλήλου του Ιδρύματος) μάρτυρας αφορά, ενώ, εξ άλλου, η αναιρεσιβαλλομένη απόφασις την κρίσιν της περί της συνδρομής βιαίου συμβάντος στηρίζει εις την συνεκτίμησιν πάντων των στοιχείων του φακέλλου και ιδίως εις τας καταθέσεις των ενώπιον υπαλλήλου του ΙΚΑ εξετασθέντων την 20.7.1979 δύο μαρτύρων, δια τους οποίους εδέχθη ανελέγκτως, ότι ειργάζοντο εις την ιδίαν με την αναιρεσιβλήτον επιχείρησιν κατά τον κρίσιμον χρόνον, ώστε από της απόψεως ταύτης ο λόγος ούτος αναιρέσεως να παρίσταται και ως απαράδεκτος, άτε πλήσσουν την περί πραγμάτων ουσιαστικήν κρίσιν του εκδόντος την αναιρεσιβαλλομένην απόφασιν δικαστηρίου. Κατά την άποψιν όμως ενός μέλους του Δικαστηρίου τούτου, οι ανωτέρω δεύτερος και τρίτος κατά σειράν λόγοι αναιρέσεως είναι, εν όψει της εννοίας των κειμένων διατάξεων, βάσιμοι, διότι η αναιρεσιβαλλομένη, κατά το νόημα του περιεχομένου της, παρίσταται πλημμελώς ητιολογημένη τόσο καθ' ο μέρος εδέχθην ότι η προς τον ιατρόν του ΙΚΑ δήλωσις κατά την επίσκεψιν της 17.11.1977 περιέχει και περιγραφήν των εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών βιαίου συμβάντος χωρίς να αναφέρη επί ποίων συγκεκριμένως στοιχείων ερείδεται η κρίσις αύτη, όσον και καθ'ο μέρος περιέλαβεν ιδίαν, το πρώτον, κρίσιν περί του ότι ο ακρωτηριασμός της αριστερής χειρός του αναιρεσιβλήτου υπήρξεν η εξελικτική απόρροια των μετά το βίαιον συμβάν της 17.11.1977 γεγονότων, διότι περί του ζητήματος τούτου, του συνδέσμου της βλάβης του αναιρεσιβλήτου προς το βίαιον συμβάν, αρμόδιο ν' αποφανθούν είναι, κατά νόμον, τα υγειονομικά όργανα του Ιδρύματος, δεν αναφέρεται δε ρητώς η προσβαλλομένη απόφασις εις γνωμάτευσιν των οργάνων τούτων.

